

Rondje Noord-Holland 2017

Woensdagavond 24 mei 20.00 palaver.

Na de gebruikelijke warme begroetingen werden Ireen, Nico, Henjo en Annemieke hartelijk bedankt middels een kadootje voor de 8 jaar dat zij zich ingezet hebben om het rondje Noord-Holland tot een succes te maken. Na uitleg van de spelregels de komende dagen, werd gretig uitgekeken naar de wedstrijd Manchester-Ajax, die helaas niet op de tv in de kantine te ontvangen was en daarom thuis of aan boord bekeken werden. Een aantal mensen bleef in de kantine hangen om na de wedstrijd met andere teruggekeerde voetbalfans de wedstrijd wetenschappelijk te analyseren.

Donderdag 25 mei 24 mijl van Andijk naar Den Helder.

De meeste van de 20 schippers vertrokken rond 8.00 onder een zacht zonnetje en windkracht 2 uit NNO. Na 2 uur laverend dobberen met het zicht op de jachthaven, Andijk en het Kreupeleiland werd toch besloten om de motor te gebruiken. Het zonnetje was inmiddels zover aangesterkt dat de korte broeken te voorschijn gehaald werden.

De hersencellen werden aangesproken door de opdrachten, die als thema vlaggen hadden, en bleven continue op de achtergrond doorwerken tot de opdrachten zaterdag ingeleverd werden. Almanakken en internet werden geraadpleegd. Dat laatste lukte niet altijd vanwege een slechte verbinding. De hoop was gevestigd op wifi in de havens, maar helaas ook daar geen wifi.

De sluis bij den Oever, met slechts 20 wachtenden voor ons, werd bijna direct gesloten. Bij het binnenvaren had iemand zijn schip niet goed vastgelegd en kwam dwars in de sluis te liggen. De Recht op en neer van Tjeerd Boersma met zich mee nemend die vastgemeerd lag aan dit schip. Beide schepen kwamen achterste voren te liggen tijdens het schutten, wat bij het wegvaren geen problemen opleverde. Dat leverde het wel op bij de Due Virgini van Jan en Stef wiens motor dienst weigerde. De Blue Bird van Rinus en Margot sloeg daarom haar vleugels over haar uit totdat ze zelf verder konden zeilen en deed dit voor Den Helder opnieuw.

Langzaam voor de wind met de stroom meedrijvend ging het de Waddenzee op waar we overal door de oostenwind aangevoerde kwallen zagen drijven. Bij nadere bestudering bleken dit schuimhoopjes te zijn met één grote luchtbel aan de bovenkant!

De zon aan de helderblauwe hemel begon lekker te prikken en wederom werd een kledinglaag uitgetrokken waardoor het hele lijf een vitamine D stoot kreeg toegediend.

Verder dobberend zette de stroom ons bijna op de mosselpercelen daarom werd toch even een aantal extra pk's ingezet. De boei aldaar was de aanleiding om de theorie van de kardinale boeien nog eens door te nemen.

Vanaf zo ongeveer 15.00 uur kwamen de schepen druppelsgewijs de Marina van Den Helder binnen en werden soms wel 5 rijen dik gestald. Gezellig met de clubleden op elkaars lip en soms een kruidenbittertje bij elkaar aan boord.

De onderlinge (hernieuwde) kennismaking werd bevorderd door het onderling uitwisselen van vlagstukken, waar helaas een aantal deelnemers de lol niet van inzagen en obstructie pleegden. In het toiletgebouw met restaurant en kantoren, gebouwd op een oud fort, waren de douches in kwaliteit ingeboet hebben. De vorige waren alom vermaard als de lekkerste havendouches van Nederland. Intussen had Antoon, alleen door zijn komst aan boord al, de motor van de Due Virgini weer de nodige power bezorgd zodat om 17.00 uur een ieder met een gerust hart bij de steigerborrel verscheen. Het zwarte asfalt aan de haven werd een tafel vol lekkere snacks en drankjes, terwijl op het naastgelegen grasveld een aantal pittige maar sportieve potjes KUBB gespeeld werden.

Na het eten werden nog de nodige vlagpunten geruild en kropen her en der mensen bij elkaar aan boord voor nog een praatje, hapje, drankje en soms een liedje begeleid door een trekzak wat de haven tot in de late uurtjes een nostalgisch tintje gaf.

Vrijdag 26 mei 42 mijl van Den Helder naar Amsterdam.

Rond 7.00 uur werd door de meeste deelnemers actie ondernomen om te vertrekken. De één in t-shirt de ander in volledige zeiluitrusting. Toch vond het daadwerkelijk vertrek meestal later plaats vanwege onder meer het tij later bij IJmuiden. Wij vertrokken om 8.45 in de geur van zonnebrandcrème en gebakken eieren die door de haven zweefde.

Buiten de haven liet de havenmeester zich er, via de marifoon, mopperend over uit dat slechts 2 schepen zich afgemeld hadden!! Mogelijk een "communicatiestoring"?

De kalme Waddenzee liet op sommige plaatsen schuimvelden zien die deden denken aan ballenbaden. De razende bol was een zandbank achter meerdere ballenbaden. Ook werd het water her en der versierd met op slagroomtoeven lijkend schuim.

Na de noordpunt gerond te hebben, waarbij op het laatste stukje voor de punt toch even gesmokkeld werd met een klein motorzetje, trok de ZO-wind aan tot 4 waardoor we soms een snelheid van 8.4 knopen haalden en zelfs de AK 15, die eerst fors op ons ingelopen was, óns voor gezien moest houden.

De kust liet zich zien als een geel-crèmige strook met meer of mindere menselijke stippen erop en waarboven op meerdere plaatsen groene duinstroken te zien waren. Hier en daar afgewisseld met een donker groene bosrand en kleinere en grotere nederzettingen. Vanaf het water is het toch elke keer even zoeken waar je bent. Op de achtergrond werd de zee af en toe ont/versierd met clusters windmolens tegen een stralend blauwe hemel.

Een 2e kop koffie zat er bij ons niet in want de gasfles was leeg! Een koud drankje met het warme weer was echter geen straf.

Onder de rook van IJmuiden werden de kwalijke dampen uit de schoorstenen duidelijk ruikbaar over de Noordzee uitgeblazen.

Het sluisen ging niet voor iedereen routineus. Sommigen vergaten hun stootwillen uit te hangen of gaven ietsjes te veel gas. Maar gek genoeg gaat het op het water toch meestal wel goed. Na de schutting in IJmuiden liet de motor van de Due Virgini het weer afweten. De Wandelaar van Steven en Gerrie nam ze langs zij mee de sluis uit en naar Amsterdam.

Op het IJ was het even zoeken naar de ingang van de Marinahaven, die voor de nodige verwarring ook wel Merwedehaven genoemd wordt. Slechts twee dunne gebandeerde stokken geven de ingang aan. Met de kreupelgasten konden we bijna allemaal, zei het soms 3 rijen dik aan de lange steiger evenwijdig aan het IJ afmeren. Alle activiteiten werden opgeluisterd door heldere muziek die tot 22.30 uur van verre over het water schalde. Toen de laatsten, waaronder de Anja van Jan, die had gekozen voor een lekker te zeilen koers richting Engeland, om 20.00 binnenliepen werd de steiger direct bezet door diverse chipsoorten, kaas, worst en allerlei vochtige versnaperingen, welke laatste door het late tijdstip niet altijd goed of soms te goed vielen bij sommige bemanningsleden, hetgeen voor de nodige lachwekkende situaties zorgde.

Het druk bezette terras van Loetje werd in de zwoele avond door menig Kreupelaar bezocht vanwege hun vermaarde biefstuk. Dit met zicht op de drukke scheepvaart op het IJ.

Natuurlijk moest zo'n dag afgesloten worden met een gezellig samen zijn aan boord genietend van een bittertje of vergelijkbare versnapering voor een betere spijsvertering.

Zaterdag 27 mei van Amsterdam naar Broekerhaver 27 mijl.

Na een douche in een badkamer die nog groter is dan die bij mij thuis en een heerlijk ontbijtje vertrokken wij om 9.45 uur. De Oranje sluisen schutten net onze kan op en ondanks het netjes achter elkaar wachten werd het tijdens het invaren weer voordringen en proppen geblazen ondanks dat er genoeg plek was voor iedereen. Een boegschroef die het af liet weten was er de oorzaak van dat een schip min of meer dwars in de sluis kwam te liggen. Gelukkig is iedereen in dit soort situaties altijd bereid een helpende hand uit te steken en kon er rustig geschut worden.

De Purple Rain van Antoon en Ria had de Due Virgini vlak na de haven opgepikt toen diens motor het weer voor gezien hield. Bij Durgerdam werd ze op zeil gezet en bij Broekerhaven weer opgepikt.

Op het Markermeer blies een OZO wind kracht 3, die in de loop van de middag terugzakte naar 2, een goed te bezeilen koers naar Broekerhaven. Dit onder een stralend warm schijnende zon. Druppelsgewijs kwam iedereen Broekerhaven binnen en het warme benauwde weer zorgde ervoor dat bijna iedereen het water indook.

De steigerborrel vond plaats in de schaduw van op de kant staande boten, direct opgevolgd door een tapasbuffet, dat om 18.30 uur in plaats van om 20.00 uur geserveerd werd. Voor Ron en Roely werd

eerst een lied gezongen en een toast uitgebracht op hun 50- jarig huwelijk. Ze waren verbaasd, ze hadden het toch aan niemand verteld!! Daarop werd het hele gezelschap een drankje aangeboden door het al zo lang gelukkige paar.

Aansluitend aan het diner werden de gemaakte coupletten, op de melodie van " daar was laatst een meisje loos", door de schippers en hun gevolg ten gehore gebracht. De ontwerpen van de eigenaarsvlaggen waren ook opgehangen.

De tastzintuigen moesten nog een test te ondergaan door het "zakjes voelen". Welke voorwerpen zaten er in de 33 verschillende met rijst gevulde en dichtgenaaide zakjes? De winnaar kreeg een fles wijn.

Het tapasbuffet had een forse dorst opgewekt die natuurlijk gelest moest worden. Onderweg naar de gastboot bleek dat een bikinibovenstuk van de reling van de PAM 83 verdwenen was! Na legio speculaties over de oorzaak werd via de groepsapp gevraagd om informatie. Helaas kwam daar geen antwoord op. Na de dorst gelest te hebben was het heerlijk ronken.

Zondag 28 mei van Broekerhaven naar Andijk 9 mijl.

De heerlijke douche, voor slechts 0,50 cent, die ik in gedachte had ging niet door. Met de juiste code kon ik wel door het hek komen maar de deur van het haven/toiletgebouw reageerde er niet op. Vanuit de kuip met het zicht op het gebouwtje zag ik tot mijn verbazing iemand zo naar binnen gaan. Wat had ik verkeerd gedaan? De volgende bezoeker liep (gelukkig?) tegen hetzelfde probleem aan als ik. Blijkbaar waren wij niet technisch genoeg.

Velen melden zich om 8.30 uur voor de yogasessie op het weiland bij het strand, gegeven door Anita. Voor het publiek een zeer vermakelijke vertoning van mensen die met hun eigen lichaam in de knoop zaten. Voor deelnemers een gelegenheid vele nieuwe standjes te oefenen en om spieren te voelen waarvan ze niet wist dat ze ze hadden. "De wandelaar" werd deze oefeningen blijkbaar te veel en zij vertrok met de Due Virgini langs zij. Dit alles onder het toezien oog van een stralende zon.

Na afloop van de yogasessie prijkte het voorgevormde bikinibovenstuk parmantig als boegbeeld op de preekstoel van de PAM 83. Wat er mee gebeurd is en waar het is geweest blijft een mysterie.

Met een matige NO-wind was het bijna te bezeilen naar Andijk waar om 15.00 de vervroegde steigerborrel en de prijsuitreiking plaatsvond, in de kantine en op het balkon aldaar, als afsluiting van het evenement.

De winnaar van de 17 ingediende boekjes was de Helios met als 2e en 3e de l' Ocean Blessé en de Vrijheid. De l' Ocean Blessé was tevens de winnaar van het vlagontwerp.

Dit rondje Noord-Holland dat, gezien het weer en de overige omstandigheden, toch minstens het cijfer 9 verdient, werd afgesloten met een dankwoord aan de organisatoren door Nico van de Stingray

Eleonora de Boer opstapper aan boord van de PAM 83.